

Кравченко О. А. , магістрант гр.ФБСС – 17-1д

Шапуров О.О., доц., к.е.н. - науковий керівник

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ КРЕДИТНИХ ОПЕРАЦІЙ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ ТА ОПТИМІЗАЦІЯ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЮ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ФБСС

Якщо проаналізувати позиції різних авторів щодо визначення сутності кредитного портфеля банку, то можна зробити висновок про відсутність широкого розмаїття підходів до розуміння економічного змісту даної дефініції. Зазвичай найбільш поширеним способом визначення сутності кредитного портфеля банку є підхід, згідно з яким під ним розуміють сукупність наданих комерційним банком позичок. Так, на думку проф. К. Є. Раєвського, кредитний портфель – це сукупність усіх позик, наданих банком з метою отримання доходу. В аналогічний спосіб формулює визначення кредитного портфеля і професор Л.О.Примостка, з точки зору якої кредитний портфель – це сукупність усіх кредитів, наданих банком для одержання доходів. Більш просте формулювання зустрічаємо у праці колективу авторів під керівництвом професора А. Г. Грязнової, які вважають, що кредитний портфель – це сукупність кредитів, наданих банком.

Підсумовуючи розгляд теоретичних і методологічних засад сутності кредитного портфеля, потрібно підкреслити, що його не можна розглядати як просте арифметичне поєднання сум виданих банком позичок. Кредитний портфель банку надає відображення системоутворюючого аспекту організації кредитних відносин, що на рівні оптимального функціонування різних підрозділів банку, пов'язаних із проведенням кредитних операцій, визначає можливості реалізації цієї ключової банківської функції. У зв'язку із цим кредитний портфель можна було б навіть віднести до категорій науки про кредит. Визначення цілей формування кредитного портфеля дає можливість обґрунтувати конкретні фактори, що визначають необхідність ефективного управління ним з точки зору реалізації стратегічних завдань діяльності комерційного банку як ринкового інституту. Дані фактори визначають конкретні переваги саме портфельного підходу до управління кредитними операціями банку, що дає змогу:

- по-перше, знизити сукупний кредитний ризик за рахунок диверсифікації кредитних вкладень і виявлення найбільш ризикованих сегментів кредитного ринку;
- по-друге, на основі розроблених параметрів кредитної політики встановлювати межі кредитного портфеля, визначаючи при цьому частку ресурсів банку, яку можна використовувати для надання кредиту, а також тип кредитів, які можна видавати і яку частину кредитного портфеля вони повинні займати;
- по-третє, надавати кредити тільки тим клієнтам, діяльність яких відповідає допустимим параметрам ризику, які підтверджені кредитною політикою комерційного банку;
- по-четверте, формувати портфель позичок у такий спосіб, який дає можливість класифікувати їх на групи залежно від фінансового стану клієнтів та параметрів їхнього розвитку, що дає змогу для кожної групи встановлювати і розробляти конкретні заходи щодо мінімізації та запобігання кредитних ризиків;
- по-п'яте, на основі емпіричних даних та вжитих заходів із мінімізації кредитного ризику комерційний банк може створювати певний прогноз щодо динаміки свого кредитного портфеля і відповідно до цього прогнозувати основні показники своєї діяльності;
- по-шосте, управління кредитним портфелем на основі поділу і класифікації виданих позичок за різними ознаками дає можливість робити якісний і реальний аналітичний висновок про результати роботи кредитного департаменту банку, що може сприяти досягненню маркетингових успіхів в плані більш повного задоволення потреб позичальників, розширення клієнтської бази, а відтак і джерел отримання прибутку.